

Χρειαζόμαστε μια νέα ερμηνεία των λέξεων, μια άλλη εννοιολογική.

Η λέξη σοσιαλισμός π.χ. και τα παράγωγά της. Αν η Παρισινή Κομμούνα ήταν μια από τις πρώτες απόπειρες πραγμάτωσης της σοσιαλιστικής ιδέας, πόσο συγγενές είναι, 140 χρόνια αργότερα, ένα πολιτικό κίνημα να αποκαλείται σοσιαλιστικό ενώ ταυτόχρονα σπρώχνει έναν ολόκληρο τόπο στην αγκαλιά του Δ.Ν.Τ.;

Για να το προχωρήσουμε λίγο ακόμα. Αν ο Καρλ Μάρξ αποκάλεσε την Παρισινή Κομμούνα ως την «έφοδο του ανθρώπου προς τον ουρανό», ένας σύγχρονος ιστορικός πως μπορεί να αποκαλέσει τις εφόδους των προέδρων του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος;

Από τον ιδρυτή με την περίφημη “αλλαγή” που άλωσε κάθε αριστερή συνθηματολογία αλλά παρέμεινε πιστός σε όλη την συντηρητική κομματική και κρατική πρακτική, τον εκσυγχρονιστή που ανέμιζε χαμογελαστός τα ευρωπαϊκά χαρτονομίσματα, τον υιό του ιδρυτή που κληρονόμησε το κόμμα αλλά όχι και τη χάρη του λόγου του παππού ούτε το χάρισμα του πείθειν του πατρός, έως τον ευφραδή συνταγματόλογο που δεν θα ημερέψει αν δεν προβάρει την υψηλότερη δυνατή θέση εξουσίας.

Όλοι τούτοι άσκησαν πολιτική, επέβαλαν αποφάσεις, όρισαν την τύχη του τόπου επιχειρώντας μέσα από τις τάξεις ενός Σοσιαλιστικού κινήματος.

Έπειτα από 38 χρόνια ύπαρξης του, με περισσότερα από τα μισά, από αυτά, στην εξουσία, με την Ελλάδα πτωχευμένη ποιος λογικός άνθρωπος μπορεί να χειροκροτεί, επικροτεί, συμφωνεί, την υποψηφιότητα και την εκλογή του πληθωρικού, νέου αρχηγού;

Ποιος μπορεί να συμμετέχει στην τελετή διαδοχής, στα χαμόγελα, στις δηλώσεις, σε αυτό το ελαφρύ κλίμα μέσα σε ένα λεηλατημένο τόπο;

Αντιγράφω από την επικαιρότητα.

«...Τον απερχόμενο πρόεδρο περίμεναν στην είσοδο υπάλληλοι του κόμματος που τον αγκάλιασαν και του δήλωσαν ότι θα βρίσκονται πάντα στο πλευρό του. Οι άνδρες της ασφάλειας του, όμως, ήταν πολύ αυστηροί και προσπάθησαν να εμποδίσουν τους υπαλλήλους να τον πλησιάσουν τον Γ. Παπανδρέου. Αυτοί αντέδρασαν: «Από εμάς φοβάστε;» αναρωτήθηκαν. «Εμείς είμαστε με τον Παπανδρέου. Άλλους να απομακρύνεται από κοντά του!».

Ο πρώην αρχηγός δήλωσε συμβολικά:

«Τώρα θα έχω χρόνο χωρίς να με κυνηγούν τα ΜΜΕ και να ενοχοποιούνται τα πάντα, να κάνω γυμναστική, κανό και να χορέψω και κανένα ζεϊμπέκικο. Πριν, μόνο αν πήγαινα με κότσα, δεν θα προκαλούσα!»

Αντιγράφω από την επικαιρότητα, την επόμενη είδηση

«Αιματηρή ληστεία σημειώθηκε, στις 3 τα ξημερώματα της Τρίτης σε οίκο ανοχής, επί της οδού Φωκαίας 18 στην Αθήνα»

Ελλάδα 2012. 21 Μαρτίου. Εαρινή ισημερία. «... Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πού έδου σου το κάλλος ...» μάθε μας καινούργιες λέξεις, άλλα νοήματα γιατί αυτά που ξέραμε, αυτά που καταλαβαίναμε μας οδηγούν στην τρέλα.